

megvitatása után a közgyűlés külön-külön szavazott az előző pontokban elhangzottakról az alábbiak szerint:

Egyhangúlag elfogadta az elnökségi beszámolót.

1 tartózkodással elfogadta a Felügyelőbizottság beszámolóját.

Egyhangúlag elfogadta a mérlegbeszámolót.

Dr. Sárvári János bemutatta a 2005. évi költségvetési tervet. Elmondta, hogy mintegy 25 %-kal tervezték túl a tavalyi keretszámokat. Ennek magvalósulására akkor van remény, ha a pályázataink sikeresek lesznek és ha a tagsági díjak befizetése közel maradéktalanul megtörténik. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a 2005. évi költségvetési tervet.

Nemcsák László javaslatára megvitatására került a tagdíjak ügye. Elmondta, hogy véleménye szerint a kisebb területen gazdálkodó erdőbirtokosságok és gazdasági társaságok tagdíjbeli megkülönböztetése szerinte nem indokolt, továbbá jelezte, hogy magasnak tartja

az erdészeti integrátorok tagdíját. A felvetéshez többen hozzászóltak, majd az elnök szavazásra tette fel a kérdést. A közgyűlés a tagdíj módosítására tett javaslatot elvetette 2 támogató szavazat ellenében és 3 tartózkodás mellett.

Dr. Ódor József a MEGOSZ nemzetközi kapcsolatairól adott rövid tájékoztatást. Beszámolt a finnországi, lettországi és brüsszeli kiküldetések témájáról és azok eredményeiről.

Temesvári Erik a MePAR böngésző integrátorok által történő eléréséről beszélt. Elmondta, hogy valamennyi a böngésző pontra bejelentett és kódossal rendelkező erdészeti integrátornak megküldi a rendszer hozzáféréssel kapcsolatos szükséges ismereteket e-mail-ben.

Dr. Lengyel Attila elmondta, hogy az unió a következő költségvetési ciklusban a társfinanszírozott erdőtelepítések támogatásának jelentős megkurtítását, egyáltalán azok mértékének jóval a tényleges költségek alatti maximalizálását, és a 100 %-ra történő nemzeti kiegészítés lehetőségének megtagadását tervezi. Ez ellen már tiltako-

zott az ír és az angol delegáció. Javasolta, hogy csatlakozzunk ehhez a két kezdeményezéshez támogató levéllel és vegyük fel ez ügyben a kapcsolatot az FVM Erdészeti Főosztályának illetékesével is.

A közgyűlés a javaslattal egyetértett és *dr. Sárvári Jánost* bízta meg annak végrehajtásával.

Dr. Erdős László elmondta, hogy véleménye szerint a túlzottan szigorú erdészeti szakhatósági előírásokon oldani kellene.

Matécsa Attilának a föld felszíne alatti javak tulajdonlásával kapcsolatos felvetése nyomán az a javaslat született, hogy felvetést tevő tagtársunk felderíti az erre vonatkozó jelenlegi uniós törvényi szabályozást, amihez *dr. Lengyel Attila* is felajánlotta segítségét. Ez így megszerzett ismeretek alapján újratárgyaljuk a kérdést.

Dr. Sárvári János

jegyzőkönyvvezető

Dr. Ódor József

Támba Miklós

jegyzőkönyv hitelesítő

Nyitni kék

Javaslat az erdészeti PR- és sajtómunka javítására

Az üzenetek

Az előbbiekkal szoros összefüggésben az üzenetek két típusát kell megkülönböztetnünk. Az egyik az általános, a másik a szakmai.

Ez utóbbival kezdve: a szakmai üzeneteket az erdőgazdálkodóknak, erdőtulajdonosoknak szánjuk, akik közvetlen és szoros kapcsolatban állnak a szakigazgatással és a tágabb szakmával.

Az erdészet egésze szempontjából nagyobb terület az általános kommunikáció, amelynek egyaránt magába kell foglalnia az erdőről és az erdészeti tevékenységről szóló közléseket. Ennek a feladata lehet az erdővel kapcsolatos ismeretek közérthető formában történő terítése és a szakmáról alkotott kép alakítása.

Az erdőről szóló ismeretek, információk több csatornán jutnak el a közönséghez. Elsősorban iskoláskorúakat érnek el olyan üzenetek (tananyag, sulinet, nem erdészeti erdei iskolák), amiket nem tudunk befolyásolni. A tapasztalat az, hogy az oktatási anyagokat, tanterveket az erdészeti ismeretektől érintetlen szakemberek állítják össze, és nem csapán az erdő biológiai, élőhelyi ismeretanyagát tolmácsolják,

hanem értékmomentumokat is közölnék az erdőgazdálkodással, az erdészettel kapcsolatban.

Az egyik feladat tehát, hogy ezeket az, alkalmasint féloldalas, üzeneteket kiegészítsük.

Az erdészeti erdei iskolák ebben nagy szerepet vállalnak, és reményeink szerint a jövőben még többet fognak vállalni. Ez a képzési forma ugyanis szinte egyedülként teremt alkalmat arra, hogy mind a két üzenet – az erdőről és az erdészetről szóló – elérje a célját.

Az információk döntő többsége – ráépülve az iskolában tanultakra vagy éppenséggel hiányt pótolva – a tömegkommunikáció csatornáin keresztül jut el a népelemhez. E téren kell és lehet a legtöbbet tennünk.

Az erdészet üzeneteit az **újjászületés, a megújulás** fogalmak, hívószavak köré kellene fölépíteni. (Ennek képi megjelenítése például az erdészcsillag alapját adó tölgy-csíracsemete több fázisú bemutatásával képzelhető el.)

Valamennyi médiumban arra kell törekedni, hogy a **fiatal, fejlődésben lévő** élő szervezetet mutassuk be, amely **védelemre, oltalomra** szorul. Ez az ábrázolás arra készíti a befoga-

dót, hogy azonosuljon a közléssel, illetve ezen keresztül a közlő intézménnyel.

Az erdővel kapcsolatos közlések főbb hangsúlyai a következők lehetnek:

- az erdészetben bekövetkezett paradigmaváltásnak megfelelően az erdő hármas funkcióját kell hangsúlyozni;

- ugyanakkor kellő eréllyel kell képviselni az erdő gazdasági szerepét, különös tekintettel az EU ide vonatkozó álláspontjára;

- különbséget kell tenni az esőerdő övezetben meglévő szabályozatlan állapotok miatti erdőirtás és az európai tervezett, ellenőrzött erdőgazdálkodás között;

- tudatosítani kell, hogy hazánkban (Európában) nem csökken az erdőterület;

- hazai erdeinkben évente több fa képződik, mint amennyit kívágnak;

- az erdőgazdálkodás fel tudja oldani a természetes erdők, őshonos fafajok és az idegen fajokkal folytatott (ültetvényeszerű) gazdálkodás ellentmondásait;

- az energiagazdálkodás új frontot nyitott a biomassza felhasználásával, és ennek a kihívásnak az erdőgazdálkodás eleget tud tenni;

- a felsorolás folytatható...

Elég nehéz határt húzni az erdővel és az erdészettel kapcsolatos közlések között, ezért ezeket nem is tárgyalom külön, de felsorolok néhány olyan témakört, amelyek nem szorosan véve az erdőről, hanem a szakmáról szólnak.

Ilyen például az erdészeti (selmeci) hagyományok gazdag tárháza. Ehhez kapcsolódnak az oktatási intézmények, a teljes képzési vertikum.

Kellően ki nem aknázott lehetőséget rejtenek azok az erdészeti vagy egyéb emlékhelyek, múzeumok, amelyek erdőben találhatóak vagy az erdőhöz kapcsolódnak.

Az ezekhez kapcsolódó/kapcsolható rendezvények kommunikálására tervet, eseménynaptárt kell készíteni.

Ezen a ponton kell megemlíteni a költészetnek azon pontjait, amelyek az erdők közjóléti funkcióinak teljesítését hivatottak biztosítani. Kellő eréllyel kell érvelni mellettük, mert e területek kommunikálhatóak a legjobban. Véghasználatot elég nehéz sikeresen közölni, de bizonyára e téren is van még feltáratlan lehetőség. (Ahogy tévés kollégám szokta mondani: mindenki beszél a szálaló vágásról, de ember nincs, aki már látott volna ilyet.)

A fenti témakörbe tartoznak az erdei vasutak. Kitűnően kommunikálható téma, ennek ellenére alig kamatoztatjuk.

Végül, de nem utolsó sorban az erdei iskolák és a tanösvények nyújtanak kellően ki nem használt kommunikációs lehetőséget.

A kommunikátorok

Legalább a felsorolás erejéig meg kell említeni azokat a szereplőket, akik a fentiekben felsorolt témákat közlésre bocsátják.

E kommunikációs mező hírforrásait a következőképpen csoportosíthatjuk:

- államigazgatás (FVM Erdészeti Főosztály, NFA, OMMD),
- szakigazgatás (ÁESZ központ és igazgatóságok),
- oktatás (közép- és felsőfokú),
- kutatás (MTA, ERTD),
- állami gazdasági szereplők (ÁPV Rt. társaságok, HM),
- magán gazdasági szereplők (magánerdő tulajdonosok, integrátorok),
- társadalmi szervezetek (OEE, MEGOSZ, Magyar Erdőgazda Szövetség, EFDSz),
- egyéb (OMKDK, MMgM, katasztrófavédelem).

Közülük **hiteles hírforrásként** az

Fotó: ForestPress

állam- és a szakigazgatás intézményei tételezhetőek, hiszen a legkevésbé vezéreltek partikuláris érdekek által.

A felsoroltak közül az állam és szakigazgatás, az állami gazdasági szereplők, valamint a társadalmi szereplők (elsősorban az Országos Erdészeti Egyesület) vállalhatnak oroszlánrészt a kommunikációban. (Reményeink szerint növelhető az oktatási-kutatási szféra, valamint a magánerdő-gazdálkodók szerepvállalása.)

Mindez két dolgot jelent: **anyagi tehervállalást és közszereplést.**

Az anyagi teherviselést meg kell osztani a szakmai kommunikációs mező szereplői között, pontosabban egyesíteni és össze kell hangolni a meglévő forrásokat és a mondanivalót.

Ehhez egy **operatív grémiumot** kell összehívni, amely ritkán ülészik, de tagjai napi kapcsolatban vannak egymással.

A következő lépés az anyagi források megteremtése.

A közös tehervállalás indokoltsága könnyen belátható, hiszen például egy jól kommunikálható erdei emlékhely fölavatása elsősorban a területgazda társaság arculatát fényesíti, de a támogatás az állam- és szakigazgatás közreműködésével realizálódik.

A gypjaslepke kártétele hasonlóan jól érzékelteti az egyes szereplők – gazdálkodók, szolgálat, kutatás – közötti kapcsolatot.

A források felhasználása

Tekintettel arra, hogy saját rádiója, televíziója, napi- vagy hetilapja a közeli és távoli jövőben sem lesz a szakmának, gondoskodnunk kell az „idegen pályán” való rendszeres megjelenésről. Ehhez offenzív sajtómunka és műsoridő, felület kell.

Az előbbi 2001-ben az ÁESZ-nél elkezdődött és látványos sikereket hozott: a közlemények és szereplések száma látványosan emelkedett. Napjainkban a szakma az akkor megalapozott sajtómunkából él.

A rendszeres megjelenéshez műsori-

dőt és felületet kell vásárolni. Jó programmal és ügyes szerkesztővel érdekes, tanulságos, hasznos és nem reklám ízű anyagokat lehet összeállítani.

Meg kell teremteni egy saját tévéstáb anyagi és szakmai feltételeit, amely a legfontosabb eseményeket rögzíti és az adók, műsorok rendelkezésére bocsátja. Ehhez mobilizálni kell az Erdészeti Hivatal forrásából beszerzett digitális kamerát (vágóberende-

zést, számítógépet), amely a Pilisi Parkerdő Rt. leltári állományában van. Ennek a finanszírozása jóval olcsóbb, mintha műsoridőt vásárolnánk.

Létre kell hozni egy videó- és fotótárat a szakmában eddig elkészült műsorkból, felvételekből, hogy szükség esetén – a saját érdekünkben – kiszolgálhassunk különböző műsorokat, lapokat vágóképekkel, illusztrációval.

A társadalom felé való nyitáshoz biztosítani kell az Erdészeti Lapok kockázatmentes megjelenését, a médiumokhoz, szakújságírókhoz való eljutását, és az utcai terjesztést.

Meg kell oldani az e sorok írója által 2002-ben létrehozott internetes hírportál, a ForestPress finanszírozását. A szakma nemzetközi ismertsége és elismertsége érdekében a német nyelvű változatot is be kell indítani.

Életre kell kelteni, és össze kell hangolni, kapcsolni a szakmai honlapokat. Erre jó példa az ÁESZ és az OEE együttműködése a ForestPress-szel.

Rendszeresen (alkalmi) kiadványokkal kell kilépni a nyilvánosság elé (szórolap, füzet, leporelló, plakát és egyéb reklámhordozók). E téren már vannak jó kezdeményezések (rt-k, OEE, ÁESZ).

A szakmai (egyesületi) rendezvényeket nyitottakká kell tenni. (Hogy példát is mondjak: a vándorgyűlések ne legyenek csupán szűk szakmai összejövetelek, hanem váljanak egy-egy régió látványosságává, és az erdésznők találkozója is legyen nyitott a helyi társadalom felé.)

Mindezeknek fontos feltétele, hogy a szakmán belüli kommunikáció, hírcsere megvalósuljon. Ezt a feladatot egyrészt a fentebb említett erdészeti kommunikációs grémium töltené be, másrészt, pedig az OEE Közönségkapcsolati Szakosztálya szakmai támogatást ad. (A szakmai műhelymunka fontos részét kell képezze, hogy a PR munkatársak felismerjék egy-egy esemény hírtértékét!) A hírcsere kimenetét pedig – egyebek mellett – a ForestPress biztosítaná.

(folytatjuk)